

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe înalt.

Pentru monarh

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cismădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

La
Abonament lunar

pentru Septembrie st. v.

— cu prețurile din capul foi —

invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Procurorul și „Agitatorii“.

I.

Dacă ne va fi iertat a vorbi!

Cu d-nii procurori nu este bine ca să te dai pe cărligite. Ca bunii patrioți încungiușăm și noi ori-ce provocare, prin care am să că atingem susceptibilitățile d-lor procurori.

Astăzi însă am ajuns în poziția cea atât de grea și delicată, încât, cu deosebire noi Români, nu scim, ne este sau nu iertat a critica actele guvernului; ni se cuvine sau nu a ne amesteca în mersul afacerilor interne ale statului; a ne interesa sau nu, de cultura noastră națională, care este totodată cultura patriei; a spune Românilor ce este bine și ce este folositor pentru existența noastră națională și pentru întărirea politică în acest stat, la a cărui prosperare contribuim și noi din destul cu știința oamenilor noștri și cu avutul nostru în sânge și bani?

Le dăm aceste pentru a ne pute îndejuns lumina asupra unor chestiuni de mare interes pentru cauza românească din această patrie.

Și eată din ce cauză:

Domnii procurori de stat, care sînt îndreptății prin lege mai mult decât ori-și-care cetățean a ne urmări activitatea noastră țiaristică, au totodată și menirea, cunoscută menire, de a trage înaintea tribunalului pe cei-ce își uită de datorințele lor către stat.

Este însă trist, foarte trist, când vedem că d-nii procurori în zelul lor patriotic nu vîd cu amîndouă ochii și nu aud cu amîndouă urechile cele-ce se întîmplă în această țeară.

Este trist, când noi Români nu avem alt nume înaintea compatrioților decât numele de „agitatori“.

Pentru ce și din ce cauză?

Pentru-că numai a suta parte în comparație cu opoziția maghiară criticăm actele guvernului; a suta parte numai arătăm nedreptățile ce se comit, nu cu un partid politic, ci cu o națiune de trei milioane de oameni, cu o națiune din cele mai credincioase Tronului și patriei.

Dacă spunem adevărul și numai adevărul, procurorul nu vine înainte și ne dîce: „agitați contra ideii de stat; agitați contra națiunii maghiare; agitați contra constituției patriei.“

Adecă noi Români, și în genere ne-Maghiarii, nu sîntem legați de pămîntul acestei patrii prin nici un interes comun și cunoscut omului față cu patria sa.

Dacă descrii durerile patriei, agitezi, dacă descoperi o nedreptate ce o suferim de pepturi, agitezi: dacă în fine te pui sub scutul legii și pe terenul legalității, agitezi.

După atâtea agitări, cu câte ne stau înainte domnii dela putere și în special domnii procurori, ar trebui ca să se vadă roadele agitațiunii.

Noi scim dela Maghiari, că în momentul când este vorba de agitație, oamenii sînt organizați și hotărîți la ori-ce eventualități, fie ori-și-cât de aspre.

Experiența Maghiarilor ne-a învățat aceasta, și noi ne ferim de a face trista lor experiență. Ne ferim chiar în nefericirea noastră; ne ferim chiar loviți fiind și provocându-ne la aceasta chiar Maghiarii în fiesce-care zi.

Și ce dovedim prin toate acestea?

Dovedim, că sîntem un popor cumințit, care nu-și ese afară din cale.

Dovedim, că prin mîntea noastră sîntem mai presus decât Maghiarii, că-roră le este încredințată puterea în această patrie comună.

Nu cumva pentru aceea sîntem agitatori?

Dacă aceasta poate fi cauza presupusei agitări, atunci greșesc rău, de tot rău compatrioții noștri în calculii lor, și cu deosebire se compromit în ochii lumii domnii procurori de stat.

A vedă în ce este bun și folositor rău și nefolositor, înseamnă a fi muștrat foarte tare în internul tîu sau a fi foarte mărginit cu cunoștințele tale sau în fine a fi de tot preocupat de amorul propriu.

A vedă în toate popoarele acestei monarhii numai inimi, după-cum vîd Maghiarii, înseamnă mai mult decât a bursitate. A susține asemenea Maghiarilor, că ei sînt cei mai dinastici și cei mai sinceri patrioți ai acestei monarhii, este o nedreptate strigătoare la cer față cu celelalte naționalități, care nu s'au compromis asemenea Maghiarilor cu patriotismul și dinasticismul lor.

Maghiarii, se vede, că voesc a se insinua înaintea Tronului prin îneghirea ce o fac pe nedreptul celorlalte naționalități.

Atunci însă când vorbesc naționalitățile, țiaristica maghiară fără deosebire de partid este întru toate una și nedespărțită: „afară din această țeară, care este numai a Maghiarilor“, ne strigă atunci compatrioții.

Cine oare agitează în atare cas? Naționalitățile sau Maghiarii? Și cine cultivă atunci ura? Maghiarii sau ne-Maghiarii?

Răspunsul vine de sine.

Unde este însă atunci procurorul? Și face-și în atare cas procurorul datorită față cu agitatorii maghiari?

Regretăm, că sîntem siliți a mărturisii un adevăr, că în asemenea casuri procurorul nu este la culmea misiunii sale.

Poate-că d-nii procurori sînt înștăiți singuri și numai pentru ne-Maghiari. Sînt înștăiți anume cu menirea, de a nimici din țî în țî nimbul presei naționalităților, în care vîd pe agitatorul agitatorilor.

Ei bine!

Cine agitează trebuie să fie silit sau îndemnat de oare-cine ca să o facă aceasta. Și o face aceasta anume cu cugetul și cu bărbăția omului rezolut, sigur fiind că roadele muncii sale vor fi încununate cu succes.

În atare cas însă trebuie să fie o masă agitată, care la momentul când vede, că agitatorul principal a ajuns la rău, să sară întru salvarea lui.

Se dîce că avem agitatori în mijlocul paciniceii masse române?

Ear' această masă are să aducă în fiacării patrii!!

O mărturisim verde, că noi nu cunoaștem și nu scim să existe pe pămîntul acestei patrii Român curat la sentimente, care să agite sau să fie agitat vre-odată contra patriei sau chiar contra națiunii maghiare.

Am vîdut cum dl Cornel Pop Păcurar a stat un an închis în temniță — sub pretextul că a agitat — fără-ca să fi vîdut undeva roadele agitării sale.

Am vîdut cum domnul Bobancu a fost condamnat și aruncat de asemenea în temniță, fără-ca să vedem schînteia agitării:

Astăzi stă închis pe timpul de un an domnul Ioan Slavici — tot sub pre-

textul de agitator, — fără-ca să vedem mișcându-se undeva agitatorii români.

Ear' în aceste țile vedem cum nevinovatul domn Stefan Albu este osîndit pe timpul de un an la închisoare grea și 500 fl. v. a. amendă, și totuși nu vedem lumea românească agitată.

Dovești acestea, care trebuie să convingă pe ori-ce om, chiar și pe barbarul din Cafria, că în mijlocul poporului român din Ungaria nu există agitatori. I. M.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 31 August st. v.

Dietele provinciale din Austria s'au deschis alaltăieri cu ceremonialul obicinuit. Ziua primă a fost dedicată constituțiilor; singur numai dieta galițiană, care nu s'a întrunit într-o sesiune nouă, ci numai spre continuarea sesiunii de mai înainte, a putut intra numai decât în dezbaterile chestiunilor meritice. Dar' sesiunea dietei galițiene se va încheia preste vre-o opt sau zece țile și se va deschide cea nouă, în care se va prezenta și rezolva proiectul de propinațiune. În dieta din Bucovina s'a prezentat deja alaltăieri proiectul de propinațiune.

Conducătorii Cechilor juni au ținut la 9 l. c. n. sub președința lui Tilscher o adunare, la care au participat toți deputații dietali ai Cechilor juni. Obiectul consultării l'a format atitudinea Cechilor juni față cu congresul ce l'a convocat Rieger pe 16 l. c. n. în Praga. Adunarea a hotărît, că, după-ce ea nu recunoaște acest congres de o reprezentanță a poporului cehic, nici un Cech june să nu participe la el.

Faimele despre noua organizare a oficiilor imperiale germane nu înceată prelîngă toate desmințirile oficiale ce le întîmpină. Foile național-liberale nu voesc să creadă, că faimele acestea ar fi neintemeiate. Ele nu cred nici desmințirii țiarului „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“. Așa scrie spre exemplu „Weser-Zeitung“: „Planul ce se desminte al unei organizări lămurite a oficiilor imperiale, fără îndoială va veni din nou la ordine... Decamdată nu sînt urgente chestiunile acestea; numai dacă va exista odată trebuința, de a călta pentru Germania un nou cancelar și ministru de externe, nu se va mai pute amîna rezolvarea lor, dar' chestiunea, dacă e mai bine a fi surprins de această trebuință ori a întocmi

lucrurile de cu bună vreme, totuși se pare cu mult mai importantă, decât să fie tratată numai după considerări de partid ori din puncte de vedere personale“.

Nu e satorit încă, dacă camele franceze se vor întruni la 2 ori la 9 Octomvrie. Probabil că guvernul își va alege termenul din urmă. După-cum împărtășese o notă oficială ce s'a publicat în mai multe foi parisene, dl Floquet va prezenta numai decât după deschiderea sesiunii proiectul pentru revisuirea constituției. Cu privire la senat, noul proiect va lăsa neatins modul de alegere al casei de sus, dar' fi va schimba drepturile. Noua lege va propune mai departe înnoirea părții a treia a casei deputaților.

Într-o corespondență ce o primesc din Petersburg țiarul „Le Nord“, se exprimă temerea, că în curînd vor izbucni tulburări în Albania și Macedonia. Toate incidentele ce s'au ivit acolo și-ar fi perdit consecuențele amenințătoare pentru pacea europeană, dar' pot servi spre a convinge pe puteri despre necesitatea rezolvării definitive a chestiunii bulgare.

Se scrie din Athena, că visita, pe care flota italiană o face în porturile grecești, este o demonstrație dintre cele mai lămurite contra guvernului elenic și o adevărată provocățiune.

Vasele italiene întră în porturile grecești fără a arunca ancora în vre-o parte și nu salută ca după obicei drapelul grecesc prin salve de artilerie, când se află în vre-un port fortificat.

Mai multe vapoare de comerț grecești au trecut prelîngă vasele de războiu italiene plecându-și bandiera în semn de salut; însă la aceste salutare nu s'a răspuns în nici un fel. Pentru toate acestea Grecii sînt foarte amărîți pe Italiani și țiarele din Athena vorbesc cu furie despre Crispi.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI“.

Valea-Almajului, cu finea lui August v. 1888.

(Aniversarea a țecce a casinei române din Bozovic). E bine când noi Români prelîngă necăzurile și greutățile cele mari și diferite, cu care avem a lupta pe fiecare țî, ne procurăm și momente de distracție, momente care nouă însine ne dau impuls spre tot ce e bun și nobil; ear' înafară toată mișcarea noastră impune respect și onoare. Așa a fost și balul, respective aniversarea de 10 ani a ca-

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Leac pentru drac.

— Anecdote populară. —

I.

Stă Cinea supărată,
De trei țile 'n pat culcată,
Nici nu doarme, nici se scoală,
Bat-o pustia de boală!
Ear' bărbatul supărat
Stă pe lață lîngă pat.
„Vai de mine, Filimoane!
„Stai ca sfîntul din icoane,
„Și-ți îmholbi ochii la mine,
„Nu vești tu, că nu-mi e bine!
„Ce-mi tot stai plouat ca ceuca,
„Par'că ești lovit cu leuca?
„Eu mă macin de beteagă,
„Și tu iai lucrul de șagă;
„Nu-ți e milă, nu-ți e greu!
„Valeo, vai de capul meu,
„Că mă strînge 'n pept amarul
„Și tu nici că-mi ai habarul!“
Filimon, el om milos,
Sta năuc, din fire scos:
„D'apoi ce să fac Cinică?
„Spune-mi; că nu-mi spui nimic!“
Pricepînd, că asta-i asta,
A nceput la plîns nevasta:
„N'am odihnă și n'am stare,
„Nu-mi tîgnesce de mîncare;
„Noaptea numai mă 'nvîrtesc,
„Nu pot să mă odihnesc!„Par'că ard pe jar și foc
„Și mă mut din loc în loc,
„Și tot stau și tot mă duc,
„Nu sciu de ce să-m'apuc!
„Mi-a spus lelea Catarină,
„Că m'au prins dureri de splină,
„Boală rea, dar' încă boală:
„Rar om din bolit se scoală!
„Și de mor eu, — mor vești bine —
„Ce te faci tu țără mine?
„Adă-mi leac! Aducă-l dracul!
„Și rosolă-mi este leacul,
„Și-n rosolă presărată
„Nucă de mare sfărmată,
„Ca s'o ferb apoi la foc
„Cu muștar și busuioac,
„Ear' din astă beutură
„Să trag câte-o 'nghîțitură,
„Până 'mi-s'a 'ntoarce buna,
„Dimineața să beau una,
„La ameați două, ba trei,
„Mai de seară câte vrei.
„Mi-a spus lelea Catarină,
„Că junghiul mult e de vină,
„Și de multul ridicat
„Spată ruptă-am căpătat,
„De vreau să fiu sănătoasă
„Nu-i bine să es din casă.
„Vai, bărbate, de 'ți-s dragă,
„Fii tu bun, fii bun și-alceargă,
„Până 'n țergul lui Cărare
„Și-mi adă nucă de mare!
„Te rog ca pe Dumneșeu,
„Bagă-te la făgădău
„Și-mi adă-o glajă de bere
„Ori vin, că-l beau cu plăcere,„Ear' de nu-i aduce vin,
„Adă-mi măcar rostocin —
„Nu că 'l-aș be bucuoasă,
„D'apoi — vai, mîndru miroasă!
„Și-mi adă trei pâni de grâu
„Din șatră dela Târșiu
„Dar' pâni — scii tu, cucuiete,
„Pare-că mîncăni burete!
„Căci precum sînt de morboasă,
„Cu mălaiul nu fac casă,
„Dar' din pită cumpărată
„Tot voi ciuguli vr'odată!“

II.

Bun și bucuos! De frica
Ce-o purta pentru Cinea,
Filimon ia traista 'n spate
Și-apoi — drumul la cetate.
Mergera iute și 'ndesat,
Ca de vîntul rău mînat;
Nu-și da rîndul să se ducă
La cetate după nucă —
Și 'n oraș când n'ar afla
Leacuri la nevastă-sa,
Hotărît era, săracul,
Să se ducă chiar la dracul!
În cetate dacă pică,
El s'a dus la apotică,
Acolo de tot se are
Și găsești nucă de mare.
Poticașul Proțap,
Om cu multă lume 'n cap,
Îi dă nucă, și-l întreabă:
„Ce stai, bade, ca o babă?“
Filimon n'ar fi prea vrut,
Să-și dee gîndul sciutCăci de! Eu soot în mine,
Că 'i-a fost poate rușine,
Dar' gîndia: „Nici eu nu-s prost“
Și 'i-a spus, precum a fost.
„Ce! S'a betejit Cinea?
„Las' că nu-i va fi nimica!“
Dice chir Proțap la dracul!
„Știu eu petec la tot sacul!
„D'apoi nuca? Ea nu-i bună
„Căci împrăscie, n'adună:
„Ci de vrei țî dau îndată
„Medicină minunată —
„Vești bine, e scumpă tare,
„Rar apotecar o are —
„Dar' atata e de bună,
„Cât nevasta, eu 'ntr-o lună,
„Ci privești la ea prin casă
„Pân' se face sănătoasă!“Filimon pare că 'nvie.
„Deu, că-i scumpă! D'apoi fie!“
Și-apoi scutură din cap,
„Dă-mi-o, domnule Proțap!“
Chir Proțap e om cu sfaturi;
Chir Proțap pășese 'n laturi
Și deodată — trosc! Pe loc,
Filimon se face foc,
Și de spaimă 'n șapte calcă
Și se vaietă de-o falcă,
Bună palmă! Și 'n curînd,
Trosc! Ce lucru fără rînd!
Și — gîndia, că Proțap zboară —
Palma, trosc! a treia-oară!
Filimon clătesce capul,
Ce draci, e nebun Proțapul?
Dar' Proțap, el: „Dragul meu,
„Vești ce leacuri sciu da eu!

III.

Leac de splină 'n palmi! Sărace!
„Ce smei roși voi scii eu face!
„Să-i dau palmi? Să-i dau din plin
„Pumni, în loc de rostocin?
„Și 'n loc de pâni cucuiete,
„Să-i dau raci ca să se 'mbete?
„Bra eu nu! Racii cine scie,
„Chiar Proțap nu-i ciocărlie;
„Chir e chir și-i om cu veste,
„Și-a vîdut multe neveste;
„N'am ce țice, chir e drac!
„Tot atata! Haid' să fac!“ —
Acasă dacă sosese,
Că: „Nu pot și nu mai pot!
„Vii bărbate și-aduci tot?“
„Viu ș-aduc! Da cum nu, dragă,
„Numai să nu fi beteagă!“

